

[Korsgaard.]

haabe, at den Lære, Befolkningen drager af disse Forslag, er af en saadan Art, at den Medbor, som Socialdemokratiet ganske uretfærdigt har haft, meget snart vil vende sig til det modsatte.

Aksel Larsen: Der var efter Sigende engang et Medlem af den danske Rigsdag ved Navn J. K. Jeg har aldrig selv hørt den berømteste Tale, J. K. holdt, men jeg har læst den, og jeg maa sige, at det, der skete nu, mindede forbandet meget om den.

Maa jeg om den foreliggende Sag bemærke, at jeg finder, at den Ændring, man i Landstinget har gennemført i det foreliggende Lovforslag, er meget uheldig. Jeg finder den meget uheldig af to Grunde. Dels, fordi det er urimeligt at give Skibsfartsselskaberne denne Favør ved Skattens Beregning. Jeg har med Flid gennemlæst dette Memorandum fra Dampskibsrederiforeningen. Det maa være Folk med en udpræget Sans for Humor. Man udmaler i denne Henvendelse, at dansk Skibsfart ligefrem staar over for den rene Ruin. Man forklarer, at hvis man vover at angribe den med mere Skat, er det fuldkommen umuligt at konkurrere paa Verdensmarkedet, og det er aldeles udelukket, at man kan gennemføre den haardt tiltrængte Fornylse af Tonnagen. Jeg synes, at naar Gennemsnitsudbyttet for Skibsfartsaktieselskaber, som man ved, er 15—20 pCt. i disse Aar, kunde det nok gaa, selv om man skulde svare lidt mere i Skat. Man kunde jo give Aktionærerne lidt mindre Udbytte. Naar man ved, at groft beregnet har Selskaberne for det sidste Regnskabsaar tilsammen givet 20 Millioner mere i Overskud end det foregaaende Regnskabsaar, kan man ikke forestille sig, at disse Selskaber er saa nær ved Ruinen, som det angives i det Memorandum, vi har fra Dansk Dampskibsrederiforening.

Jeg finder, at der saadan set ikke er nogen som helst saglige Grunde for at give Rederierne en billigere Beregning af Indkomstskatten end andre Virksomheder, men jeg finder det ogsaa af en anden Grund. Sagen er nemlig den, at der er faa Virksomheder, der i den Grad har været beskyttet og fremhjulpet af Kriselovgivningen igennem de senere Aar som netop Skibsfartsselskaberne og især de, der sejler paa udenlandske Havne. Hvorfor? Fordi Kronen er skaarret ned, og dermed er de paagældende Selskabers Udgifter skaarret betydeligt ned, men de har for en meget stor Parts Ved-

kommende skullet konkurrere paa et Fragtmarked med en højere Valuta. Deres Indtægter har ikke været skaarret ned i Forhold hertil, de har nydt godt af den hjemlige Kriselovgivning.

Foruden at det er sagligt urimeligt at give dem en billigere Beregning af Skatten, er det farligt at gøre det med den Motivering, det gøres her. Man gør det nemlig med den Motivering, at naar det drejer sig om Selskaber, der i Fart mellem udenlandske Havne indtjener Valuta til Danmark, bør man tage disse Hensyn. Det er farligt; man har lige her i Tinget forkastet et Forslag fra Det frie Folkeparti, et af de evindelige Forslag, vi er vant til, om, at Landbruget selv skal have den fulde Raaderet over det, man kalder Landbrugets indtjente Valuta. Hvad gør man her? Man anerkender, om end beskedent i Praksis, saa dog i Principet, Skibsfartens Raaderet over den indtjente Valuta. Det er farligt at gøre det, og af disse to Grunde beklager jeg meget den Forringelse af Lovforslaget, som har fundet Sted i Landstinget.

Nu er det ikke denne Forringelse, der er til Afstemning her, og det finder jeg i og for sig er en Fejl, men der er jo ikke noget at gøre ved det, det er selve Lovforslaget. Derfor maa jeg sige, at vi agter, som vi gjorde det, da Lovforslaget var til Behandling i en anden Skikkelse, at stemme for det, fordi det naturligvis er bedre at faa denne Skattelov end slet ikke at faa gennemført noget. Men jeg vil virkelig sige, at det er en farlig Glidebane, Regeringspartierne her er kommet ind paa, ved at man paa den Maade og med den Begrundelse har taget Hensyn til Klagen fra de nødstedte Skibsredere.

Finansministeren (H. P. Hansen): Jeg vil sige til det ærede Medlem, at det er kun en meget lille Indrømmelse over for Skibsfarten, der er givet her, i Forhold til de Krav og Ønsker, der er fremsat. Der er ved det Ændringsforslag, som er vedtaget i det andet høje Ting, givet Finansministeren Bemyndigelse til i ganske særlige Tilfælde, hvor man kunde sige, at Loven hvis den blev vedtaget, som den var foreslaaet, vilde komme til at virke meget uretfærdigt, at foretage en Ændring deri.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 74 Stemmer imod 10, medens 20 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod.